

lemmer på grund af omstændigheder af den heromhandlede art bør fratræde.

§ 23. Spørgsmålet om, hvorvidt et medlem af retten skal fratræde, bør såvidt muligt rejses inden forhandlingernes begyndelse. Det kan afgøres, uden at parterne har haft adgang til ytre sig derom.

Stk. 2. Kendelser, hvorved det pålægges et medlem af retten at vige sit sæde, er ikke genstand for anke eller kære. Kendelser, hvorved indsigelser mod et medlems habilitet forkastes, kan påkæres til landsretten. Når det straks forlanges, kan i denne anledning en kort udsættelse af sagen tilstås.

IV. Landvæsensretternes møder

§ 24. Landvæsensretternes møder er offentlige. Som regel foretages i forbindelse med det første møde en besigtigelse på åstedet.

Stk. 2. Forhandlingerne for landvæsensretterne ledes af formanden og føres mundtligt. Kun når parterne er enige derom, eller retten undtagelsesvis finder, at sagens beskaffenhed gør det fornødent, kan det tillades at indlevere skriftlige fremstillinger af sagen.

Stk. 3. Ved forberedende møder kan retten repræsenteres af formanden alene.

Stk. 4. Det er parterne tilladt at møde ved befuldmægtiget. Den, der møder for en anden må ikke være gift med eller beslægtet eller besvogret i op- eller nedstigende linie eller beslægtet i sidelinie så nær som søskende med noget i sagen oprædende retsmedlem og må være forsynet med behørig fuldmagt.

§ 25. Over forhandlingerne for landvæsensretterne føres efter nærmere af Domstolsstyrelsen fastsatte regler en protokol, der for landvæsensnævnenes og landvæsenskommissionernes vedkommende autoriseres af amtmanden og for overlandvæsenskommissionernes vedkommende af Domstolsstyrelsen.

Stk. 2. Protokollen skal indeholde en kort fremstilling af forhandlingerne og de fremsatte påstande, men ikke udviklinger og foredrag til begrundelse heraf. Dog kan formanden bestemme, at enkelte udtalelser skal optages. I protokollen indføres endvidere det fornødne om de fremskaffede oplysninger, om undersøgelser på åstedet samt om de til retten afgivne forklaringer.

Stk. 3. Oplæsning af det protokollen under de offentlige møder tilførte finder kun sted, når nogen af parterne ønsker det.

Stk. 4. Protokollen underskrives ved hvert mødes slutning af rettens formand.

Stk. 5. Domstolsstyrelsen kan fastsætte regler om anvendelse af særlige kendelses- og forligsprotokoller.

§ 26. Udsættelse kan indrømmes af retten, hvor parterne er enige om at ønske dette.

Stk. 2. Udsættelse kan endvidere indrømmes, når retten anser det for nødvendigt, at der indleveres skriftlige fremstillinger af sagen eller fremskaffes yderligere faktiske oplysninger, eller når sygdom eller andre særlige grunde gør dette nødvendigt.

Stk. 3. Fremsætter en af parterne under forhandlingerne for landvæsensretter påstand om, at noget punkt i sagen henhører under domstolene, skal der, hvis de pågældende ikke kan blive enige om at lade spørgsmålet afgøre af landvæsensretten, og denne anser det for nødvendigt at få spørgsmålet afgjort, inden sagen påkendes, gives vedkommende part en passende frist, inden hvis udløb han skal anlægge sag. Landvæsensretssagen udsættes da, indtil endelig dom er falden, medmindre den pågældende undlader rettidig at påtale sagen og at forfølge denne, i hvilket tilfælde landvæsensretssagen fremmes på sædvanlig måde, som om hans påstand var blevet underkendt ved domstolene. Dog skal der i så fald tages et udtrykkeligt forbehold om, at det skal stå ham frit for, når han senere måtte vinde sagen ved domstolene, at forlange sagen påny taget under behandling på sin bekostning.

§ 27. Sager, som behandles efter begæring af en offentlig myndighed, skal fremmes til den berammede tid, selv om ingen møder på det offentlige vegne. Sager, som behandles efter privat begæring, skal ved rettens kendelse hæves, hvis alle de pågældende udebliver. Såfremt en landvæsensretsforretning i en privat sag mellem 2 bestemte parter kun er begæret af den ene part, og denne udebliver fra det første møde, skal sagen afvises.

Stk. 2. Udebliver ellers nogen af de indkaldte uagtet lovlig sket tilsigelse, bliver sagen, når de mødende forlanger det, at fremme efter de oplysninger, som de mødende meddeler, eller landvæsensretten selv ved undersøgelse på åstedet forskaffer sig.